

[Jens Thomsen.]

stabile i Fremtiden, skal det ogsaa nok vise sig, at dette medfører en virkelig Aflastning af Arbejdsløsheden, men det kan ikke komme paa een Gang. Besætningsreduktionerne og Landbrugets Omlægning forsinker en heldig Udvikling. For Aar tilbage har jeg foreslaaet, at vi paa disse Omraader skulde gennemføre Soldaterlønninger, og vi kunde ogsaa godt gennemføre Soldaterdisciplin i Arbejdslejrene. Jeg maa dog sige, at det har glædet mig her at høre Ordførerne tale om den gode Aand og Tone, der findes i disse Arbejdslejr; der er maaske dem, der vil mene, at saadanne Forhold ikke er humane nok, naar man sammenligner dem med Soldaterforhold, men jeg vil dog mene, at den Ungdom, der henvises til Ungdomslejr, ikke har større Krav paa humane Hensyn end den Ungdom, der skulde sætte Livet i Vove for Fædrelandet. Der er god Grund til at forsøge denne Vej nu. Vi har sikkert mange dygtige Officerer og Underofficerer, der har baade Tid og Evne til at være dygtige Lærere for den Ungdom, der har taget Skade af vor daarlige Arbejdslovgivning i Fortiden. Jeg kunde ogsaa godt tænke mig, at de fire Politikere i Ungdomsudvalget blev erstattet med Befalingsmænd af Hæren, udnævnt af Forsvarsministeren. Jeg kender en Befalingsmand, der er meget afholdt af baade overordnede og Mandskab; han kunde faa alle Soldaterne til at gaa gennem Ild og Vand, som man siger; selv de vanskeligste Personer kunde han faa i fuldt Sving. Jeg regner med, at der blandt Befalingsmændene er adskillige af den Slags, og intet var mere naturligt end at tage disse Mænds Evner og Kræfter i Brug ved de foreliggende Opgavers Løsning.

Den urimeligt store Arbejdsløshed, vi har haft her i Landet, er næsten blevet særegen dansk, men alle ønsker den dog afskaffet. Men vil man Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne. Vi bliver ikke mindre af at erkende vore Fejltagelser og tage Lære af andre, der har vist, at de kunde løse de foreliggende Opgaver. Jeg vil saa alvorligt, som jeg kan, henstille til Regeringen at forsøge at gaa frem ad nye Veje for at naa et bedre Resultat, end der er opnaaet gennem de gamle Metoder. En Højskolemand har foreslaaet at gaa den Vej at faa de unge arbejdsløse ud i Landbohjem. Jeg synes, Tanken er saa sund, at det var et Forsøg værd, selv om man er klar over Vanskelighederne ved en saadan Fremgangsmaade. Ungdommen er Danmarks Fremtid, derfor maa vi gøre noget for at hjælpe den opad

i Stedet for at friste den nedad, som Lovgivningen nu i adskillige Aar har gjort gennem en overhuman Tankegang.

I § 8 bestemmes, at Kommunerne skal betale 1 Kr. om Dagen for hver Deltager. Det er jo mange Penge, Kommunerne betaler for sine haabefulde unge Sønner, men Statens Bidrag er efter min Mening urimelig stort. Hver Deltager har kostet 7 Kr. 21 Øre om Dagen, det vil sige 2 631 Kr. om Aaret. Enhver af de unge Mænd koster Samfundet lige saa mange Penge, som 6 Aldersrentenydere faar til Livets Ophold. Det Resultat viser, at vi trænger til at faa andre Mænd til at løse disse Opgaver. Derfor skal vi væk fra de politiske Repræsentanter. Vi har ikke Raad til at have overhumane Folk til at staa i Ledelsen, ikke mindst i Betragtning af, at Lovgivningen har fristet Ungdommen ind i Demoralisation i Stedet for at give den Arbejdsmod og Selvopholdelsesdrift. Jeg tror, som sagt, at vi har Mænd med baade Vilje og Evne til at løse denne Opgave. Lad dem forsøge sig med Arbejdet. Denne Fremgangsmaade kan udmærket kombineres med det af Højskolemanden foreslaaede: at faa de unge ud paa Landet. Der findes meget Arbejde, der kunde tages op, og jeg vil gerne pege paa enkelte Ting. Der malkes i stor Udstrækning med Malkemaskiner, til Trods for at dette Arbejde kan udføres billigere og bedre ved en god Haandmalkning, men Sociallovgivningen har været den bedste Agitator for Salget af Malkemaskiner. Meget Arbejde kunde ogsaa en bedre Staldhygiejne og særlig en bedre Strigling af Kreaturer og lignende give.

I Betragtning af de store Udgifter, som Ungdomsforanstaltningerne koster, maa man mene, at der kunde findes mere fornuftige Beskæftigelser i de mange Landbrugsbedrifter. Der skal naturligvis stor Omtanke og Forstaaelse til, saa at det bliver den unge Mand, der kommer under en god Paavirkning, og det ikke bliver ham, der kommer til at præge de nye Omgivelser. Derfor skal en saadan Fremgangsmaade selvfølgelig paabegyndes forsigtigt. I vort sydlige Naboland sendes alle unge ud for at lære og for at faa Respekt for det praktiske Landbrugsarbejde. Det er jo ikke blot den Type af unge, der hos os bliver henvist til en Ungdomslejr, som der maa gennemgaa et saadant 1-aarigt Kursus, men det er ogsaa Bourgeoisiets Sønner og Døtre, der maa ud paa Gaarde og i Husmandshjem for at deltage i Malkning og alt andet forefaldende Arbejde. Der graves jo ogsaa Mergel med Maskiner. Det Arbejde